

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010210
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010210.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného Y. V., stíhaného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. augusta 2022, konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 10T/56/2021, zo dňa 30. 05. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 10T/56/2021 zo dňa 30.05.2022 vo výroku o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného Y. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. XXX,

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4 , § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto rozsudkom nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 10T/56/2021, zo dňa 30. 05. 2022, bol obžalovaný Y. V. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c), d), e), f) Tr. zák. , ktorého sa dopustil tým, že

dňa 27. 07. 2021 v čase okolo 18.30 h v obci Hrušov v dome č. XXX pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej hádke s poškodenou Y. V. nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. č. XXX, ktorá je jeho matkou a je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom je odkázaná na jeho opatrovanie, túto najprv vyhánal z domu, a následne ju fyzicky napadol, a to tak, že jej dal dve facky na tvár a kopol ju do chrbta do oblasti krížov, pričom sa jej vyhrážal slovami „zabijem ťa, ak neodídeš z domu, tak ťa zabijem, ja si to odsedím, ja sa basy nebojím“, kedy poškodená zo strachu ušla z domu do lesa, ktorým konaním u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za uvedenú trestnú činnosť ho potom okresný súd odsúdil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil aj ochranný dohľad vo výmere 1 roka.

Svoje rozhodnutie o uznaní viny a uložení trestu prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní mal za preukázané, že sa stal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti jeho rozsudku a že skutku sa dopustil obžalovaný. Okresný súd v prvom rade poukázal na zhodu výpovedí svedkyne E. a policajtov U. a W.. Poškodená popísala svedkyňu E. priebeh skutku, ktorý

bol identický s tým, čo uviedla do trestného oznámenia. Na trestné oznámenie súd prihladnúť nemusel, pretože bolo napísané pred vznesením obvinenia, avšak na okolnosti podania trestného oznámenia súd vypočul policajtov priamo na pojednávaní, čiže ich výpoveď z procesného hľadiska bola možná. Z ich výpovedí vyplynulo, že poškodená uviedla, že ju napadol syn, že ju kopol do chrbta, vyhánal ju z domu a vyhrážal sa zabitím. To všetko pod vplyvom alkoholu. Okresný súd uzavrel, že rovnako priebeh skutku popísala svedkyňa E., sprostredkovaná od poškodenej, ako aj svedkovia U. a W., ktorí uviedli, že sa im poškodená javila unavená, malátna a vystrašená. Z výpovedí uvedených svedkov súd nadobudol dojem, že pôvodné tvrdenie poškodenej o napadnutí synom a o jeho vyhrážaní je pravdivé, pričom vychádzal najmä z totožného popisu skutku poškodenou pred rôznymi svedkami a z viditeľných zmien v jej správaní. Súd taktiež nevidel dôvod, aby poškodená udávala bolesti po synovom napadnutí a absolvovala vyšetrenie vo Vinici, aj vo Veľkom Krtíši, keby to nebola pravda. Do celkového kontextu zapadala aj lekárska správa Y. Z., kde je uvedené, že ju mal kopnúť syn, pričom túto skutočnosť uviedla lekárovi poškodená. Okresný súd konštatoval, že výpoveď obžalovaného nepôsobila dôveryhodne, obžalovaný nevedel vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach, keď v prípravnom konaní tvrdil, že matka prišla sama a pred súdom tvrdil, že ju priviedol on, svoju obhajobu založil na matkinom zlom zdravotnom stave, užívaní množstva liekov v kombinácii s alkoholom a psychiatrickej liečby matky. Obžalovaný sám priznal, že bol pod vplyvom alkoholu, pričom niečo vypil u brata a potom pil doma. Z výpovedí svedkov mal súd za preukázané, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu správa nepredvídateľne a patrí medzi problémové osoby v obci. Na základe týchto skutočností súd výpoveď poškodenej pred súdom považoval za nepravdivú a účelovú, pričom nevidel dôvod spochybňovať závery znaleckého dokazovania z dôvodu, že pohovor sa konal v ambulancii znalca a poškodenú tam priviezla polícia. Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák., s prihliadnutím na zásady individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný má v evidencii priestupkov 10 priestupkov a z odpisu z RT zistil, že obžalovaný mal 11 záznamov, prevažne za nebezpečné vyhrážanie a výtržníctvo. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa ku skutku nepriznal, riadny život nevedol, súd mu nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť a to, že už bol v minulosti odsúdený podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam bolo konanie kvalifikované podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., kde základná sadzba v zmysle zákona bola od 6 mesiacov do 3 rokov, vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností teda došlo k modifikácii dolnej hranice trestnej sadzby a to v rozsahu 16 mesiacov až 3 roky. Vzhľadom na okolnosti prípadu súd prihliadol na skutočnosť, že poškodená sa už obžalovaného nebála a chcela, aby sa vrátil k nej domov a staral sa o ňu a preto mu uložil trest v minimálnej možnej výmere.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu podal obžalovaný odvolanie, ktoré v písomných dôvodoch odôvodnil najmä tým, že v jeho prípade sa jedná o prečin, pričom vo výkone väzby bol skoro jeden rok a k predĺžovaniu súdneho konania dochádzalo hlavne z dôvodu, že znalkyňa, ktorá vypracovala znalecký posudok, sa viackrát nezúčastnila hlavného pojednávania a z tohto dôvodu muselo byť pojednávanie odročené. Zároveň pri údajnom incidente s matkou nebol nikto prítomný a napriek tomu, že matka svoje trestné oznámenie odvolala bezprostredne po tom, ako to bolo oznámené, tak v prípravnom konaní súd vykonal hlavne výsluchy svedkov, príslušníkov polície, ako aj pracovníčky obecného úradu, ako aj znaleckým dokazovaním, ktoré malo preveriť vierohodnosť výpovede poškodenej, pričom táto znalkyňa posudzovala výpoveď pred vznesením obvinenia a konštatovala, že jej prvotná výpoveď je vierohodná a následne jej výpovede sú nepravdivé. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní považoval obžalovaný za nezákonný, ako aj za nezákonný považoval prístup znalkyne, ktorá posudzovala vierohodnosť výpovedí, čo je právnou otázkou a zároveň posudzovala výpoveď poškodenej pred vznesením obvinenia, kde táto nemala byť dôkazom, pretože bola vykonávaná pred vznesením obvinenia voči obžalovanému a len na základe momentálnej indispozície matky, ktorá je negramotná a o ktorú sa obžalovaný riadne staral. Len tá skutočnosť, že v minulosti bol viackrát trestne stíhaný a odsúdený, neodôvodňuje záver o vine v tomto trestnom konaní.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na svojom vyjadrení, pričom prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že poukazuje na skutočnosť, že zo strany znalkyne došlo k vyhodnocovaniu dvoch výpovedí, teda výpovede, ktorá bola zo strany poškodenej uskutočnená pred vznesením obvinenia a zároveň výpovede po tomto vznesení, kedy už poškodená tvrdila, že k predmetnému skutku nedošlo. Poukázal na to, že prvotná výpoveď poškodenej bola vykonaná pod vplyvom liekov a alkoholu, v súčasnosti obžalovaný opätovne žije so svojou matkou, o ktorú sa stará a ktorá však nebola schopná dostaviť sa na verejné zasadnutie a túto skutočnosť osobne potvrdiť. Samotný obžalovaný uviedol, že po prepustení z väzby naďalej žije so svojou matkou, o ktorú sa stará, pomáha jej a s vyjadrením svojho obhajcu sa v plnom rozsahu stotožnil.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že trestné oznámenie je rovnocenným dôkazným prostriedkom a to zvlášť vo veciach týkajúcich sa domáceho násillia a preto môže byť použité ako dôkaz. Zároveň rozhodnutie okresného súdu považoval za zákonné a správne a navrhol odvolanie zamietnuť. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo dôvodné v časti týkajúcej sa uloženia trestu.

V súvislosti so záverom prvostupňového súdu o uznaní viny, rovnako ako prvostupňový súd, i krajský súd v Banskej Bystrici konštatuje, že v danej veci prvostupňový súd postupoval v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., podrobne sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal tým, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu je rovnako zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo považoval výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní ako nedôveryhodnú a z akých úvah vychádzal pri hodnotení tejto výpovede vo vzťahu k ostatným zabezpečeným dôkazom, a preto naň krajský súd v celom rozsahu v tejto časti odkazuje. Rovnako tak rozsudok prvostupňového súdu obsahuje riadne zdôvodnenie, akými úvahami sa prvostupňový súd zaoberal pri určení výšky trestu.

Podľa názoru krajského súdu, v súlade s názorom okresného súdu, bola teda vina obžalovaného jednoznačne preukázaná a to komparáciou skutočností uvedených samotnou poškodenou so svedeckými výpoveďami svedkov, ktorým samotná poškodená spáchanie skutku zreprodukovala, čo vo vzťahu aj k nepriamym dôkazom a to lekárske správy, ako aj znaleckého dokazovania jednoznačne preukazuje spáchanie skutku zo strany obžalovaného.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na hore uvedené zásady pre ukladanie trestov, krajský súd v ďalšom zamerl svoju pozornosť pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného na skutočnosť, či v danom konkrétnom prípade bolo potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v rozsahu tak, ako to vykonal prvostupňový súd, resp. či je v jeho prípade možné uložiť aj kratší nepodmienečný trest odňatia slobody. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že prihliadol na skutočnosť, že v súčasnosti obžalovaný žije so svojou matkou, pričom sa o ňu stará, zároveň samotná poškodená nejaví znaky, že by mala z obžalovaného strach a zároveň krajský súd prihliadol aj na závažnosť trestnej činnosti, ako aj následok, ktorý touto trestnou činnosťou bol spáchaný. Z tohto dôvodu krajský súd vzal do úvahy všetky okolnosti, mal za to, že okresný súd správne vypočítal sadzbu, z ktorej bolo možné uložiť trest a to v rozsahu 16 mesiacov až tri roky, avšak s prihliadnutím na okolnosti pristúpil k aplikácii § 39 Tr. zák. a vzhľadom na pomery páchatela mu uložil 12-mesačný trest odňatia slobody, so zaradením do stredného stupňa stráženia.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam mal krajský súd za to, že okresný súd u obžalovaného nezvážil všetky okolnosti prípadu a preto krajský súd trest špecifikoval vo výrokovej časti tohto rozsudku tým, že obžalovanému uložil kratší trest odňatia slobody v zmysle zásad ukladania trestov.

Bolo rozhodnuté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.